Hof van beroep Brussel
Sectie Marktenhof
19e kamer A

Niet-vertrouwelijke versie

VERZOEKSCHRIFT HOUDENDE BEROEP MET VOLLE RECHTSMACHT

Op grond van art. 2 van de Wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector

VOOR de **naamloze vennootschap POSTALIA BELGIUM**, met ondernemingsnummer 0463.006.734 en met zetel gevestigd te 7700 Moeskroen, Gustave Fachedreef, (L)1, handel drijvende onder de merknaam **EASYPOST**; vertegenwoordigd door de enige bestuurder BULLIE BV (ondernemingsnummer 0795.338.830), met zetel te Vilvoordsesteenweg 96 te 1120 Brussel, voor wie optreedt als vast vertegenwoordiger mevrouw Bo Gallé

Hierna genoemd "de verzoekende partij" of "verzoekster";

Bijgestaan en vertegenwoordigd door mevrouw Rika Heijse, advocaat, optredend voor de bv Rika Heijse (KBO 0846.003.415) met kantoor te 9052 Gent, Dorpsstraat 1, rika@advocaatheijse.be (tel 09/243.10.01; fax: 09/243.10.09), alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan;

TEGEN **Het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie**, afgekort "BIPT", met zetel te Koning Albert II-laan 32, bus 10 te 1000 Brussel (ondernemingsnummer 0243.405.860);

Hierna genoemd "de verwerende partij" of "verweerster";

BESLISSING WAARTEGEN BEROEP WORDT INGESTELD:

Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten (zie stuk 1 en 2).

INLEIDINGSZITTING

Onderhavige zaak zal worden ingeleid op de zitting van het Hof van beroep Brussel, sectie Marktenhof, Poelaertplein, 1000 Brussel, op .....

Om ....., Kamer 19 A, zaal .....

CODE VAN DE ZAAK: I.1. a

Onder voorbehoud van alle rechten en zonder enige nadelige erkentenis,

Verzoekster voegt bij dit verzoekschrift een niet-vertrouwelijke en een vertrouwelijke versie van de bestreden beslissing neer en verzoekt uw Hof om enkel de niet-vertrouwelijke versie te communiceren.

1 Aanspraken - samenvatting van de vordering

Verzoekster vordert

In hoofdorde

- het beroep met volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- voor recht vast te stellen dat artikel 6/1 en van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten niet uitvoerbaar is bij gebreke aan een wettelijke definitie van het begrip "pakketdistributiediensten",

- Dienvolgens het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten te vernietigen en voor recht vast te stellen dat het BIPT geen controle kan uitoefenen op de naleving van artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten bij gebreke aan een wettelijke definitie van het begrip "pakketdistributiediensten",

- Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het rolrecht, de betekeningskosten, de bijdrage tot het overheidsfonds en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, meer de gerechtelijke interesten gelijk aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van indiening van het beroep met volle rechtsmacht (6.11.2026) tot de dag van algehele betaling

In ondergeschikte orde

- het beroep met volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- Dienvolgens het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten te vernietigen en te vervangen door de beslissing dat verzoekster geen inbreuk heeft begaan op de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten,

- Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het rolrecht, de betekeningskosten, de bijdrage tot het overheidsfonds en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, meer de gerechtelijke interesten gelijk aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van indiening van het beroep met volle rechtsmacht (6.11.2026) tot de dag van algehele betaling

In meer ondergeschikte orde

- het beroep met volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- Dienvolgens het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten te vernietigen en te vervangen door de beslissing dat verzoekster een administratieve geldboete wordt opgelegd van een symbolisch bedrag van 1,00 EUR,

- Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het rolrecht, de betekeningskosten, de bijdrage tot het overheidsfonds en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, meer de gerechtelijke interesten gelijk aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van indiening van het beroep met volle rechtsmacht (6.11.2026) tot de dag van algehele betaling

2 Voor de beoordeling van het geschil pertinente feiten

2.1 Activiteiten van verzoekster

1. Verzoekster is een aanbieder van postdiensten, die zich specifiek richt op de professionele markt. Zij biedt geen diensten aan aan particulieren.

Verzoekster haalt de uitgaande post van haar klanten op, waarna de opgehaalde zendingen worden verwerkt in de sorteercentra van Verzoekster. Deze verwerking omvat de sortering, de frankering en de voorbereiding van het transport naar de distributiecentra van de universele dienstverlener of de houder van een individuele licentie[1] die instaan voor de distributie van de zendingen en de uitreiking aan de geadresseerde.

2. Verzoekster verzorgt niet alleen de klassieke brievenpost, maar eveneens ook pakketten:

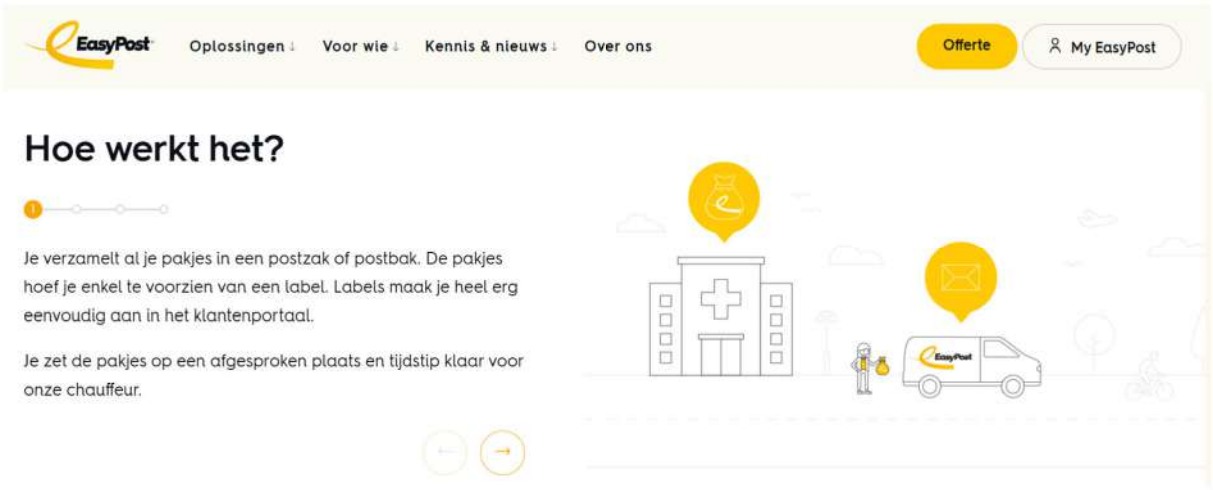

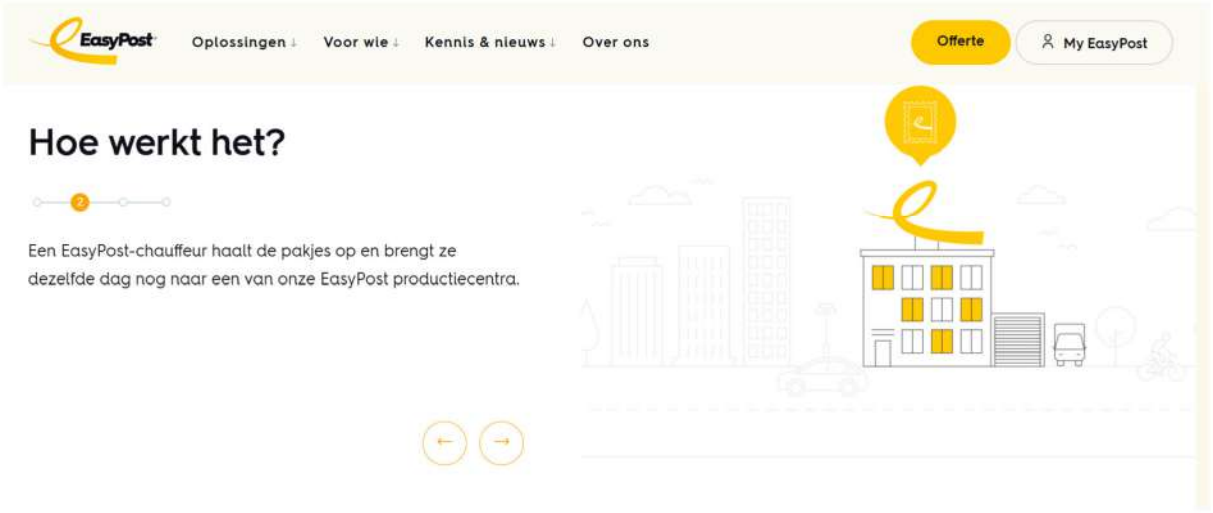
3. Enkel pakketten met een bpost-pakketlabel kunnen door Verzoekster worden verwerkt, om de eenvoudige reden dat Verzoekster de pakketten uitsluitend aan bpost bezorgt voor de *last mile* bezorging aan de geadresseerde.

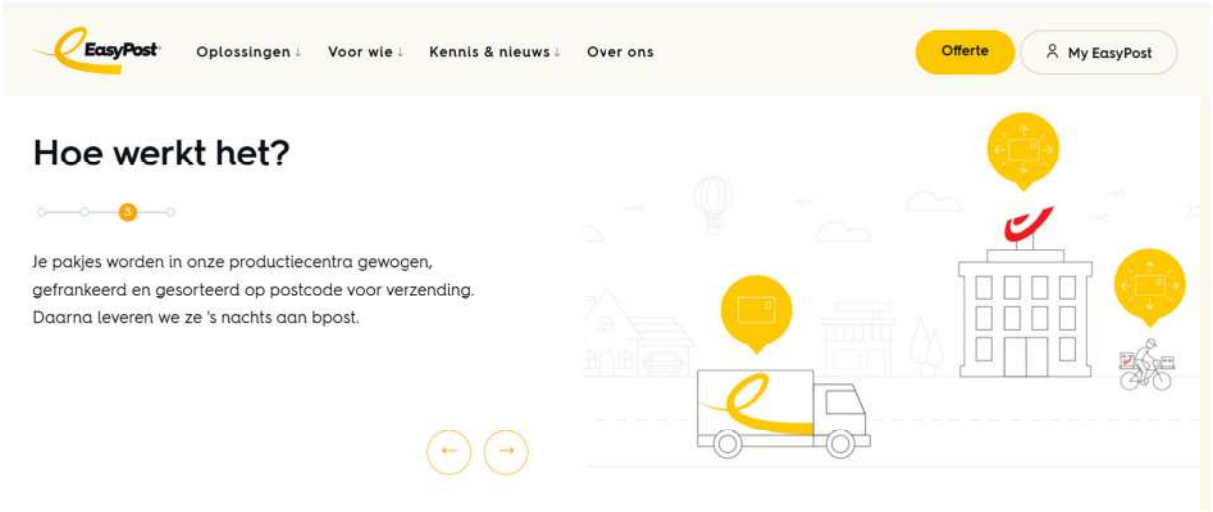
De pakketten worden opgehaald samen met alle andere post van de desbetreffende klant en worden in de sorteercentra van Verzoekster gewogen, gefrankeerd en gesorteerd op postcode voor

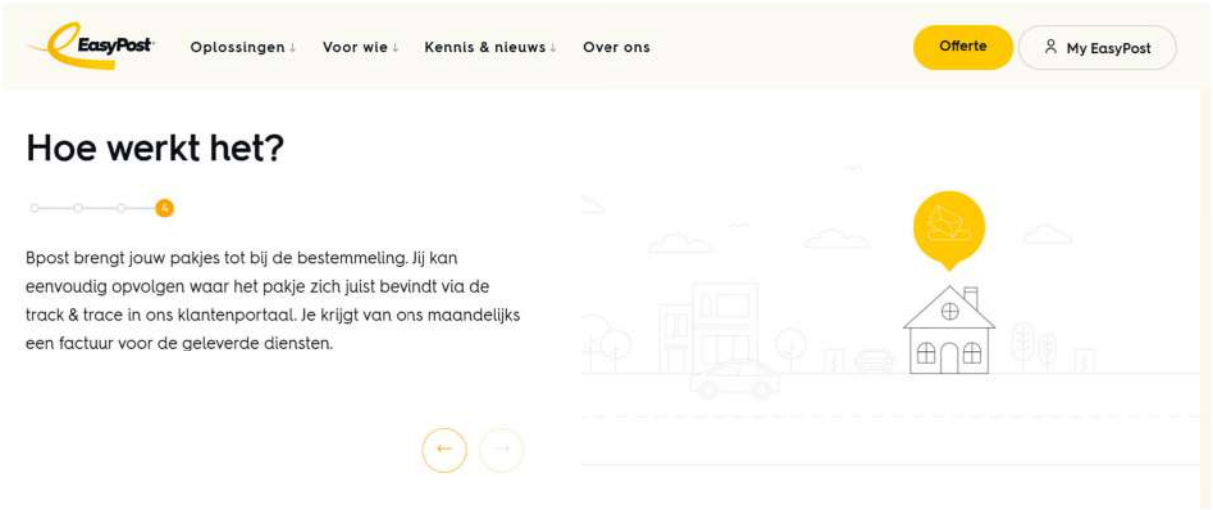
[1] op grond van art. 6 van de Wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten - hierna genoemd: de Postwet

verzending. Nadien worden ze naar de distributiecentra van de universele dienstverlener bpost overgebracht, die uiteindelijk de pakjes tot bij de bestemmeling zal brengen.

Printscreens van de website van Verzoekster d.d. 28/10/2026.

3 Betreffende de liberalisering van de Europese interne markt voor universele postdiensten

4. De Europese Unie heeft de markt van de postdiensten geliberaliseerd door de nationale monopolies van de staatspostbedrijven geleidelijk af te bouwen en ruimte te maken voor concurrentie tussen aanbieders van postdiensten die één of meerdere bepaalde aspecten van de postdiensten[2] of de routage-activiteiten[3] voor hun rekening nemen.

De Richtlijn 97/67/EG van 15 december 1997 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de kwaliteit van de dienst is naderhand 2 maal gewijzigd met het oog op de geleidelijke vrijmaking van de postmarkt. Deze richtlijn heeft tot doel (1) te verzekeren dat er in elke lidstaat een kwalitatieve en betaalbare postdienst beschikbaar is voor de burger, zijnde de "***universele postdienst***", en (2) een vrij verkeer postdiensten te waarborgen (zie overweging 8 en 12):

> *"8 - Overwegende dat maatregelen nodig zijn om een geleidelijke en gecontroleerde liberalisatie van de markt en een passend evenwicht bij de toepassing ervan te bewerkstelligen om in de gehele Gemeenschap, met inachtneming van de rechten en plichten van de leveranciers van de universele dienst, het vrij verrichten van diensten in de postsector te waarborgen;"*

[2] Zie artikel 2, 1° wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten: "diensten die bestaan in het ophalen, het sorteren, het vervoeren en de distributie van postzendingen, met uitzondering van de postdiensten aangeboden door de natuurlijke persoon of rechtspersoon van wie de post afkomstig is"
[3] Zie artikel 2, 20° wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten: "routage-activiteiten worden verricht door een natuurlijke persoon of rechtspersoon in opdracht van een afzender; ze bestaan uit activiteiten van gereedmaking van postzendingen volgens de normen van de aanbieders van postdiensten eventueel in combinatie met andere activiteiten ter voorbereiding van postzendingen zoals de verpakking, het afdrukken of de frankering van de postzendingen".

12 - Overwegende dat de doelstelling van de universele dienst erin bestaat alle gebruikers een gemakkelijke toegang tot het postnet te verschaffen, door met name in voldoende toegangspunten te voorzien en voor bevredigende omstandigheden terzake van de frequentie van het ophalen en het bestellen te zorgen; dat het leveren van de universele dienst moet beantwoorden aan de fundamentele behoefte een permanent functioneren te waarborgen, doch zich tegelijkertijd aan de behoeften van de gebruikers moet kunnen aanpassen en dezen een billijke, niet-discriminerende behandeling moet waarborgen."

Artikel 4 van de Richtlijn 97/67/EG bepaalt:

"Elke lidstaat draagt er zorg voor dat de levering van de universele dienst gewaarborgd is en stelt de Commissie in kennis van de door hem genomen maatregelen om aan deze verplichting te voldoen en in het bijzonder van de identiteit van zijn leverancier(s) van de universele dienst.
De lidstaat bepaalt met inachtneming van het Gemeenschapsrecht de rechten en plichten van de leverancier(s) van de universele dienst en maakt deze bekend."

5. Deze richtlijn is omgezet in de Belgische wetgeving, via onder meer, de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, het KB van 24 april 2014 houdende reglementering van de postdienst. Sinds 1 januari 2011 is de postmarkt vrijgemaakt.

Er kunnen aldus drie groepen van dienstverleners van postdiensten worden onderscheiden, die hierna nader worden toegelicht:

- De aanbieder van de universele dienst bpost,
- De ondernemingen met een individuele vergunning voor een dienst van brievenpost binnen de werkingssfeer van de universele dienst,
- De dienstverlener van één of meer routage-activiteiten.

Deze wet had tot doel om een duidelijk kader te scheppen inzake de verplichtingen van de universele dienstverlener en de houder van een individuele vergunning binnen de werkingssfeer van de universele dienst enerzijds, en anderzijds een onderscheid te maken met de dienstverleners van routage-activiteiten.

Zoals hierna verder zal blijken, ligt het onderscheid tussen enerzijds, de universele dienst en de dienst binnen de werkingssfeer van de universele dienst, en anderzijds de dienst van routage-activiteiten, in het feit dat deze laatste ***niet instaat voor de distributie van de zendingen***, zijnde de last mile van het proces met het oog op de afgifte aan de geadresseerde.

De "distributie" start in de distributiecentra van de vergunninghouders: hetzij de universele dienstverlener, hetzij de houder van een individuele vergunning binnen de werkingssfeer van de universele dienst (zie art. 2, 6° postwet).

3.1.1 De aanbieder van de universele dienst bpost

6. De **universele postdienst** omvat in België zowel de nationale als grensoverschrijdende diensten en omvat de volgende verrichtingen (zie artikel 15 §1 wet 26.01.2018 betreffende de postdiensten):

1° het ophalen, het sorteren, het vervoer en **de distributie** van postzendingen tot 2 kg;

2° het ophalen, het sorteren, het vervoer en **de distributie** van de tegen enkelstuktarieven aangeboden postpakketten tot 10 kg;

3° de **distributie** van de tegen enkelstuktarieven aangeboden postpakketten ontvangen vanuit andere lidstaten tot 20 kg;

4° de diensten in verband met aangetekende zendingen en zendingen met aangegeven waarde.

Onder het begrip "**postzending**" wordt begrepen : (zie artikel 2, 7° wet 26.01.2018 postdiensten)

> *"Geadresseerde zending in de definitieve vorm waarin zij door de aanbieder van postdiensten moet worden vervoerd en waarvan het gewicht niet hoger is dan 31,5 kg.*
> *Naast brievenpost worden bijvoorbeeld als postzending aangemerkt : boeken, catalogi, kranten, tijdschriften en postpakketten die goederen met of zonder handelswaarde bevatten"*

Het begrip distributie wordt als volgt gedefinieerd in artikel 2, 6° van de postwet van 26.01.2018:

> **6° "distributie" : het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van postzendingen aan de geadresseerden;**

Er blijkt verder dat de distributie van een postpakket zowel onder de universele dienst als buiten de universele dienst kan vallen.

7. **bpost** is door artikel 14 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten aangewezen als **aanbieder van de universele dienst** (zie art. 4 RL 97/67/EG). Dit betekent dat **bpost verplicht is op het gehele Belgische grondgebied de universele postdienst te garanderen** aan een **welbepaalde kwaliteit en tegen een betaalbare prijs** (zie art 15-16- 17, 1° wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, zie ook koninklijk besluit van 9 november 2023 tot goedkeuring van het beheerscontract tussen de Staat en de naamloze vennootschap van publiek recht bpost betreffende de universele postdienstverplichtingen voor de periode 2024-2028 – BS 20.12.2023, p 120037).

3.1.2 De houder van een individuele vergunning voor een dienst van brievenpost binnen de werkingssfeer van de universele dienst

8. **Andere ondernemingen** mogen eveneens postdiensten, die binnen de werkingssfeer van de universele dienst vallen, aanbieden, zij het dat wat betreft de ***distributie van brievenpost***[4] binnen de werkingssfeer van de universele dienst – al dan niet aangetekend- ***een individuele vergunning dient aangevraagd te worden bij het BIPT*** (art. 6 wet 26.01.2018 betreffende de postdiensten).

Er moet dus een **onderscheid** worden gemaakt tussen enerzijds, ***de aanbieder van de universele dienst, met name bpost***, en anderzijds, de ***houders van een individuele vergunning voor een dienst***

[4] Artikel 2, 8°, van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten definieert "brievenpost" als : "*een op enigerlei fysieke drager aangebrachte schriftelijke mededeling die wordt vervoerd en besteld op het door de afzender op de zending zelf of op de enveloppe daarvan vermelde adres, met uitzondering van boeken, catalogi, kranten en tijdschriften*".

van brievenpost binnen de werkingssfeer van de universele dienst (zie artikel 2, 13° van de wet 26.01.2018 betreffende de postdiensten). Deze laatsten zijn immers niet "*de aanbieder van de universele (post)dienst*", omdat met deze omschrijving enkel en alleen bpost wordt bedoeld (zie artikel 14 en 2, 12° van de wet 26.01.2018 betreffende de postdiensten en zie bewoordingen van het KB van 24 april 2014 houdende reglementering van de postdienst[5]).

In België is bpost de enige vergunningshouder die over het gehele grondgebied van België de universele dienst effectief aanbiedt en het territorium ook bedient. Er zijn een aantal andere houders van een individuele vergunning, maar deze bedienen slechts een deel van het Belgische grondgebied en doen voor het overige deel beroep op bpost.

3.1.3 De dienstverlener van één of meer routage-actitviteiten

9. Door de vrijmaking van de postdiensten, zijn op de markt **diverse vormen van postverwerkingsdiensten ontstaan**, de zogenaamde **segmentering van de postdiensten**.

Er is daardoor concurrentie ontstaan over **deelaspecten van postverwerking**. Bedrijven leggen zich toe op bv. verpakking van poststukken, verdeling van ongeadresseerd drukwerk, ophalen en frankeren van poststukken en aflevering bij een houder van een individuele vergunning.

Dit laatste wordt ook als '**routage-activiteiten'** aangeduid (zie artikel 2, 20° van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten):

> "*routage-activiteiten worden verricht door een natuurlijke persoon of rechtspersoon in opdracht van een afzender; ze bestaan uit activiteiten van gereedmaking van postzendingen volgens de normen van de aanbieders van postdiensten eventueel in combinatie met andere activiteiten ter voorbereiding van postzendingen zoals de verpakking, het afdrukken of de frankering van de postzendingen;*" (eigen accentuering)

Verzoekster biedt de volgende routage-activiteiten aan: ophalen van fysieke (gematerialiseerde) poststukken, frankeren van de opgehaalde fysieke poststukken, (voor)sorteren van de poststukken **en transport van de poststukken naar distributiecentra van bpost met het oog op verdeling van de post**.

Verzoekster werkt samen met bpost die, in onderaanneming, de poststukken die verzoekster aanlevert, distribueert.

10. Er zijn meerdere dienstverleners op de markt die onderscheiden combinaties van routage-activiteiten aanbieden die afzonderlijke marktsegmenten vormen.

[5] In dit KB worden drie begrippen gebruikt : "de aanbieder van postdiensten" (bv. art. 2), "de aanbieder van postdiensten die houder is van een vergunning afgegeven door het Instituut" (individuele vergunning van het BIPT) (bv. art. 19 §4) en "de aanbieder van de universele dienst" (bv art.22).

3.2 De invoering van specifieke regelgeving inzake pakketbezorgingsdiensten bij wet van 17 december 2023 houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers.

11. De wetgever heeft in 2023 specifieke bepalingen inzake specifieke diensten en prestaties van **pakketbezorgers** ingevoerd in de postwet.

12. Daartoe zijn volgende specifieke definities ingevoegd, binnen het bestaande kader van de definities van de postwet.

Het gaat in het bijzonder om volgende definities:

> *28° postpakket of pakket*: een postzending die goederen met of zonder handelswaarde bevat, anders dan brievenpost, met een gewicht van ten hoogste 31,5 kg;
> *29° onderaannemer*: iedere aanbieder van postdiensten die één of meerdere postdiensten rechtstreeks of onrechtstreeks uitvoert voor een of verscheidene andere aanbieders van postdiensten, in welk stadium dan ook;
> *30° rechtstreekse onderaannemer*: iedere aanbieder van postdiensten die een of verscheidene postdiensten rechtstreeks voor een of verscheidene andere aanbieders van postdiensten uitvoert;
> 31° tijdregistratiesysteem: elektronisch registratiesysteem dat de pakketdistributietijd van de pakketbezorgers registreert;
> *32° pakketdistributietijd*: de periodes tussen het begin en het einde van de activiteit van distributie van pakketten in België, te rekenen vanaf het ogenblik waarop het vervoer start op de plaats waar de pakketdistributiediensten aanvangen tot het ogenblik waarop het vervoer stopt op de plaats waar de pakketdistributiediensten eindigen;
> *33° opdrachtgever*: elke aanbieder van postdiensten die een andere aanbieder van postdiensten de opdracht geeft, al dan niet tegen betaling, postdiensten te verrichten of te laten verrichten;
> *34° pakketbezorger*: natuurlijke persoon die met de pakketbezorgingdiensten is belast voor rekening van een aanbieder van postdiensten, een rechtstreekse onderaannemer of een onderaannemer;

Merkwaardig daarbij is dat sommige begrippen, die verder in de wetswijziging worden benut om verplichtingen op te leggen, niet gedefinieerd worden. Zoals bijvoorbeeld "pakketdistributiedienst" in de zin van artikel 6/1 van de postwet dat een meldingsplicht oplegt voor de aanvang van het aanbieden van pakketdistributiediensten.

13. Daarentegen introduceert de wetswijziging wel een aantal bepalingen waarin het begrip "pakketdistributiedienst" een aanknopingspunt is voor de toepasselijkheid van bepaalde verplichtingen, met name deze beschreven in artikel 5/3, 5/4, 6/1 postwet. Dit begrip "pakketdistributiedienst" wordt dan gebruikt ten opzichte van een ander begrip als "pakketbezorgingsdiensten" (dat evenmin wordt gedefinieerd) en "pakketbezorger" (dat wel wordt gedefinieerd).

14. In het wordingsproces van deze wetswijziging heeft de Raad van State twee maal advies verleend en daarbij als voorafgaande opmerking meegeven dat er een voorontwerp was ingediend dat *verre van voltooid is".* (zie Parl. Stukken Kamer, doc 55 – 3488/001, p 117):

> *"advies 72.959/4 van 23 februari 2023 over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de pakketbezorgers'*
>
> *VOORAFGAANDE OPMERKING*
> *Gelet op het zeer grote aantal dossiers dat momenteel om advies bij de afdeling Wetgeving is ingediend en op de strekking van het voorontwerp, dat bovendien verre van voltooid is, was het niet mogelijk het voorontwerp exhaustief te onderzoeken, ook al beperkt dat onderzoek zich tot de drie punten die in artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten 'op de Raad van State' worden vermeld.*
> *Aangezien de afdeling Wetgeving niet over een bijzondere kennis beschikt van de technische aspecten inzake de postdiensten die bij het voorontwerp worden geregeld, noch over de juridische mogelijkheid om een debat op tegenspraak te organiseren over de concrete gegevens die men in overweging dient te nemen ter rechtvaardiging van de verschillende in het voorontwerp opgenomen maatregelen en in het bijzonder van hun proportionaliteit, kan ze bovendien slechts akte nemen van de uitleg die in het dossier gegeven wordt.*
> *Het spreekt vanzelf dat in de genoemde omstandigheden niets mag worden afgeleid uit het feit dat in dit advies over sommige bepalingen of kwesties geen opmerkingen worden gemaakt."*

In het tweede advies (advies 73.517/4 van 7 juni 2023) heeft de Raad van State benadrukt dat het advies enkel betrekking heeft op nieuwe bepalingen en niet op bepalingen die zijn gewijzigd naar aanleiding van eerdere adviezen (zie Parl. Stukken Kamer, doc 55 – 3488/001, p 138-139):

> *"Er dient aan herinnerd te worden dat de afdeling Wetgeving, behoudens in geval van wijziging van de juridische context, in de regel geen nieuw advies verleent over bepalingen die reeds eerder werden onderzocht of die zijn gewijzigd ten gevolge van opmerkingen die in eerdere adviezen zijn gemaakt.*
> *Wanneer de afdeling Wetgeving een advies heeft gegeven, heeft ze de bevoegdheid waarover ze krachtens de wet beschikt, volledig uitgeoefend; het komt haar derhalve niet toe zich opnieuw uit te spreken over de reeds onderzochte bepalingen, ongeacht of die herzien zijn om rekening te houden met de opmerkingen die in het eerste advies zijn gemaakt, dan wel ongewijzigd blijven.*
> *Dat geldt niet wanneer wordt overwogen in de tekst volledig nieuwe bepalingen in te voegen waarvan de inhoud losstaat van de opmerkingen of voorstellen die de afdeling Wetgeving in het eerste advies heeft geformuleerd: in zo'n geval moet de afdeling Wetgeving weer worden geraadpleegd over de nieuwe bepalingen."*

15. Het voorliggende geschil houdt verband met een specifieke meldingsplicht bij het BIPT die via artikel 6/1 postwet wordt opgelegd alvorens een pakketdistributiedienst mag worden aangeboden.

Art. 11 van de wet van 17 december 2023 houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers (hierna genoemd: de

Pakjeswet) zorgde voor de invoeging van art. 6/1 van de Postwet, hetgeen in werking trad op 1 mei 2024 en luidt als volgt:

§ 1. Het aanbieden van een pakketdistributiedienst in België kan pas aangevat worden na een kennisgeving van de volgende elementen aan het Instituut, overeenkomstig de door het Instituut bepaalde voorwaarden:

1° de naam en het ondernemingsnummer van de aanbieder van postdiensten;
2° een contactpersoon en diens contactgegevens;
3° de datum waarop de activiteiten vermoedelijk van start gaan.

§ 2. De aanbieders van postdiensten die in toepassing van artikel III.16, § 1, 6°, van het Wetboek van economisch recht in de Kruispuntbank van Ondernemingen dienen te worden inschreven, delen hiertoe de gegevens bedoeld in artikel III.18 van het Wetboek van economisch recht mee aan het Instituut.

§ 3. Zijn gevoegd bij de kennisgeving bedoeld in paragraaf 1, de volgende documenten:
1° indien de aanbieder van postdiensten houder is van een geldige nationale of communautaire vergunning voor goederenvervoer over de weg overeenkomstig Verordening nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad een afschrift, een afschrift van deze vergunning;
2° het bewijs van betaling van de retributie verschuldigd voor de kennisgeving.

§ 4. Het Instituut controleert of de in paragraaf 1 bedoelde kennisgeving conform de bepalingen van §§ 1, 2 en 3 is gebeurd. Indien dit niet het geval is, vraagt het Instituut onverwijld aan de onderneming die de kennisgeving gedaan heeft om de ontbrekende gegevens aan te vullen.
Binnen een week na ontvangst van de volledige kennisgeving levert het Instituut een standaardverklaring af aan de aanbieder van postdiensten waarin wordt bevestigd dat hij deze kennisgeving heeft verricht.
Deze standaardverklaring doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van het Instituut om te beschouwen dat de betreffende aanbieder van postdiensten een kennisgeving heeft verricht, zonder daartoe verplicht te zijn.

§ 5. Iedere aanbieder van postdiensten die onderworpen is aan de in paragraaf 1 bedoelde kennisgevingsplicht, brengt het Instituut op de hoogte van:
1° iedere wijziging aan de elementen vermeld in paragrafen 1 en 2;
2° de voorziene stopzetting van zijn activiteiten inzake het aanbieden van postdiensten in verband met pakketbezorging.
De melding bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt onverwijld gedaan en in elk geval binnen een termijn van 14 dagen te rekenen van de dag waarop de wijziging zich heeft voorgedaan. De melding bedoeld in het eerste lid, 2°, wordt gedaan uiterlijk op de dag van de daadwerkelijke stopzetting van de betrokken activiteiten.

§ 6. Overeenkomstig de modaliteiten die hij bepaalt, publiceert en beheert het Instituut een lijst van de aanbieders van postdiensten die een kennisgeving hebben gedaan overeenkomstig paragraaf 1.
Het Instituut verwijdert van die lijst de aanbieders van postdiensten die hun activiteit hebben stopgezet.
Het Instituut vermeldt in die lijst het bestaan van een definitieve administratieve of van een rechterlijke beslissing bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, waarvan het kennis heeft. Deze vermelding wordt

verwijderd na een periode van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van de definitieve administratieve of rechterlijke beslissing.

Indien het Instituut krachtens artikel 21, § 7, 2°, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector een volledige of gedeeltelijke schorsing van de activiteiten van de aanbieder van postdiensten oplegt, wordt dit onmiddellijk vermeld in de lijst, met vermelding van de datum van aanvang en de duur van de opschorting.

Bij elke wijziging in de lijst informeert het Instituut de aangemelde aanbieders hierover individueel.

§ 7. De persoonsgegevens die aan het Instituut worden meegedeeld op basis van dit artikel worden hem voor contactdoeleinden doorgestuurd. Die gegevens worden niet meer bewaard zodra de betrokken persoon geen contactopdracht meer uitvoert.

Art. 6/1 van de Postwet schrijft met andere woorden voor dat het aanbieden van pakketdistributiediensten in België enkel kan worden aangevat na een kennisgeving aan Verweerster.

Art. 6/2 van de Postwet werd tevens ingevoegd naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Pakjeswet. Dit artikel legt een aantal rapportageverplichtingen (de semestriële rapportering) op aan "aanbieders van postdiensten die pakketbezorgingsdiensten aanbieden of gebruiken". Deze doelgroep lijkt dus op het eerste gezicht een andere groep personen te viseren dan de doelgroep vermeld in artikel 6/1 postwet.

Verder vormt het begrip "pakketdistributiedienst" een onderdeel van een combinatie van meerdere aanknopingspunten om verplichtingen op te leggen inzake tijdregistratie (art. 5/3–5/4). De verplichtingen inzake een minimumvergoeding (art. 10/1) gelden dan weer voor elke aanbieder van postdiensten. Tot slot zijn er preventiemaatregelen ten voordele van de pakketbezorger (zie art. 5/2: coördinator, -waakzaamheidsplan).

16. De invoering van de Pakjeswet gebeurde voornamelijk vanuit sociaalrechtelijke motieven. De bedoeling van de Pakjeswet is, zo stelt het Wetsontwerp van 11 juli 2023 zeer duidelijk, de verbetering van de arbeidsvoorwaarden van alle postpakketbezorgers in België, de bestrijding van de sociale en fiscale fraude en een eerlijke concurrentie.[6]

Het ontwerp beoogt uitdrukkelijk enkel de "distributie" van pakketten ("*last mile*") (pagina's 4, 5, 16 en 37 van het Wetsontwerp), net omdat de positie van de sectorspelers op dat niveau het meest precair is.

> De distributie komt het laatst in de rij van de vier "postdiensten" bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (hierna de "postwet"), namelijk het ophalen, het sorteren, het vervoeren en de distributie. Die laatste stap in de post-keten (de zogenoemde "last mile") wordt gedefinieerd in artikel 2, 6° van de postwet als het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van de pakketten aan de geadresseerden. Hierbij worden bedoeld de voorbereiding van de ronde, de plaatsing ervan in het voertuig, het transport ervan en de afgifte

[6] Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, KAMER, 2022-2023, 11 juli 2023, nr. 55-3480/001.

Pagina 4 van het Wetsontwerp

ervan op het aangegeven adres. Deze distributiedienst wordt in sommige gevallen in zijn geheel door dezelfde personen verricht, namelijk de pakketbezorgers (dit is alleszins het geval vanaf de plaatsing in het voertuig tot aan de afgifte door de bestuurder-bezorger op het aangegeven adres).

Pagina 5 van het Wetsontwerp

Dit ontwerp beoogt enkel de "distributie" van pakketten ("last mile").

Pagina 5 van het wetsontwerp

Het onderhavige wetsontwerp heeft alleen betrekking op de distributie van pakketten in de zin van de postale wetgeving (in de omgangstaal ook bekend onder de naam "last mile").

Pagina 16 van het Wetsontwerp

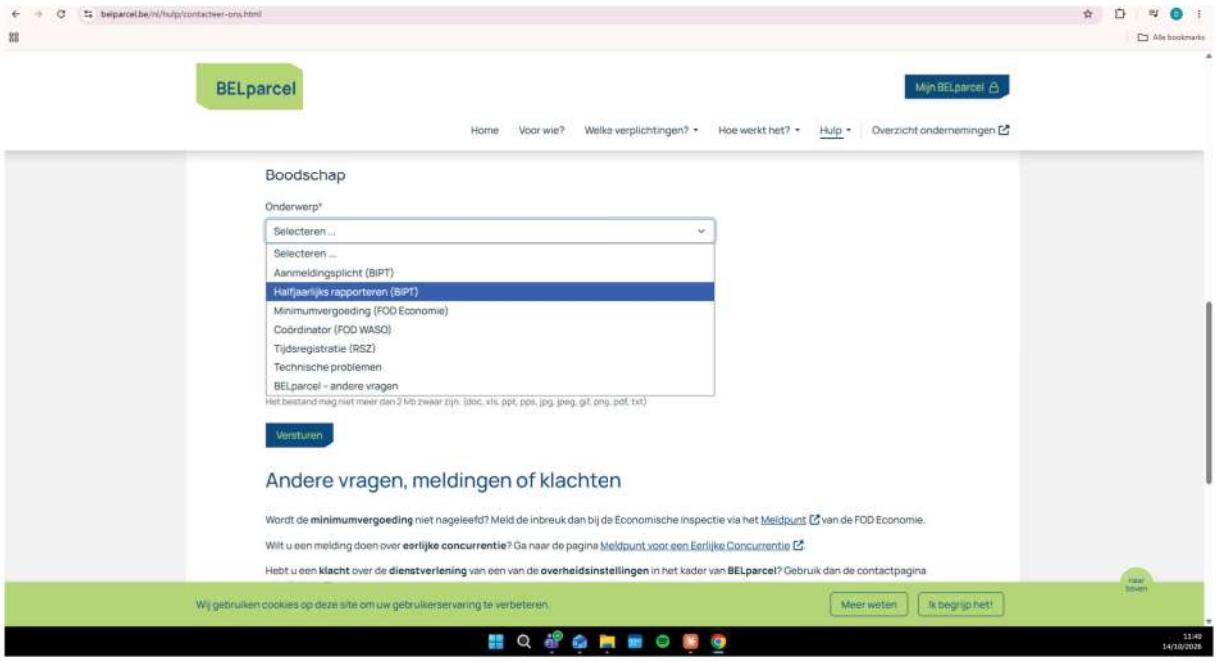
De bedoeling is dat elke "pakketbezorger", m.a.w. de laatste schakel in de "last mile"-keten, onder optimale arbeidsomstandigheden kan presteren met de sociale dekking waarop hij recht heeft.

Pagina 37 van het Wetsontwerp

3.3 Tijdslijn

17. Op 1 mei 2024 trad de Pakjeswet in werking. Omdat Verzoekster een aantal vragen had met betrekking tot het toepassingsgebied van de wet richtte zij via het contactformulier op de website van BELparcel een vraag aan Verweerster.

Zoals duidelijk af te leiden valt uit de website, en zoals ook logischerwijze volgt uit de toepassing van de Postwet en art. 14 de Wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, belandt deze communicatie rechtstreeks bij Verweerster in haar hoedanigheid als toezichthouder:

18. Op 6 mei 2024, met name kort na de inwerkingtreding, nam de logistieke manager van Verzoekster dan ook op deze manier contact:

Postalia Belgium Logistics & Postalia Belgium nv

[redacted]

Ma 6-5-2024 09:31

Beste,
Graag zouden we beide vennootschappen registreren op BELparcel.
Bij Postalia Belgium Logistics (0463.006.734) krijgen we de melding "We hebben geen vergunning voor goederenvervoer gevonden.
Dit is ook niet nodig aangezien we briefpost en pakketten gaan ophalen en dit allemaal in onder aanneming gebeurt.
Echter willen we ons wel registreren op BELparcel zodat we conform de nieuwe wetgeving zijn.
Hoe kunnen we dit zonder de vergunning?
Mvg,

[redacted]

mobile • [redacted]
phone • [redacted]
email • [redacted]
Zwijnaardsesteenweg 813, 9000 Gent, België

www.easypost.eu

Wij geven de hoogste prioriteit aan de veiligheid en privacy van onze klanten & collega's. EasyPost is ISO27001 gecertificeerd en neemt alle passende maatregelen inzake gegevensbescherming. Ondanks onze inspanningen moet u altijd alle e-mails scannen op eventuele bedreigingen met de juiste software, aangezien de afzender geen aansprakelijkheid aanvaardt voor eventuele schade die wordt toegebracht door het bekijken van de inhoud van deze e-mail. Think before you print!

19. Hierop werd door het contactcenter van BELparcel gereageerd als volgt:

Van: Belparcel <Belparcel@support.eranova.fgov.be>
Verzonden: dinsdag 14 mei 2024 12:30
Aan [redacted]; contactcenter@eranova.fgov.be
Onderwerp: Afhandeling Dossier

BELparcel

De volgende informatie werd meegegeven bij het behandelen van uw vraag:
Goedendag

Alle nuttige informatie/antwoord op uw vragen, vindt u via de onderstaande link:
https://www.belparcel.be/nl/faq.html

Informatie of u al dan niet onder de pakjeswet valt, vindt u in het gedeelte "Voor wie?" de BELParcel. Een vragenlijst en FAQ zijn ook beschikbaar, via de link: https://belparcel.be/nl/voor-wie.html

Indien u op de site geen bevredigend antwoord vindt, kun je ons een nieuwe vraag sturen via e-mailadres: contactcenter@eranova.fgov.be

Met vriendelijke groeten

Korte omschrijving van uw vraag naar het contactcenter toe:
BelParcel - Hoe kan ik verbinding maken zonder vergunning?

Uw vraag naar het contactcenter toe met nummer SR3028436 werd behandeld.
Indien u wil reageren, kan u dat doen door te antwoorden op deze mail gedurende een termijn van 60 kalenderdagen. Na afloop van deze termijn wordt uw dossier definitief gesloten. U kan ons steeds een nieuwe vraag stellen door een mail te sturen naar onderstaand email adres.

Contact
Contact Center Belparcel
Onze medewerkers staan tot uw dienst van maandag tot vrijdag van 7:00 tot 20:00.

E-mail : Belparcel@support.eranova.fgov.be

Ref:MSGFOCC8956883

Beantwoorden Doorsturen

20. Volledig te goeder trouw en omdat de FAQ pagina Verzoekster geen bevredigend antwoord heeft geboden, richtte de logistiek manager van Verzoekster zich opnieuw naar het contactcenter als volgt:

[redacted]
Aan: ○ contactcenter@eranova.fgov.be

Beste,
Graag doen we opnieuw een aanvraag, want het is ons helemaal niet duidelijk als we er onder vallen of niet.
Nogmaals, wij halen pakketten op en post van B2B klanten.
We doen dus first mile ophalingen van pakketten Bpost en dit met onderaannemers.
Vallen we onder de wetgeving?
Mvg,
[redacted]

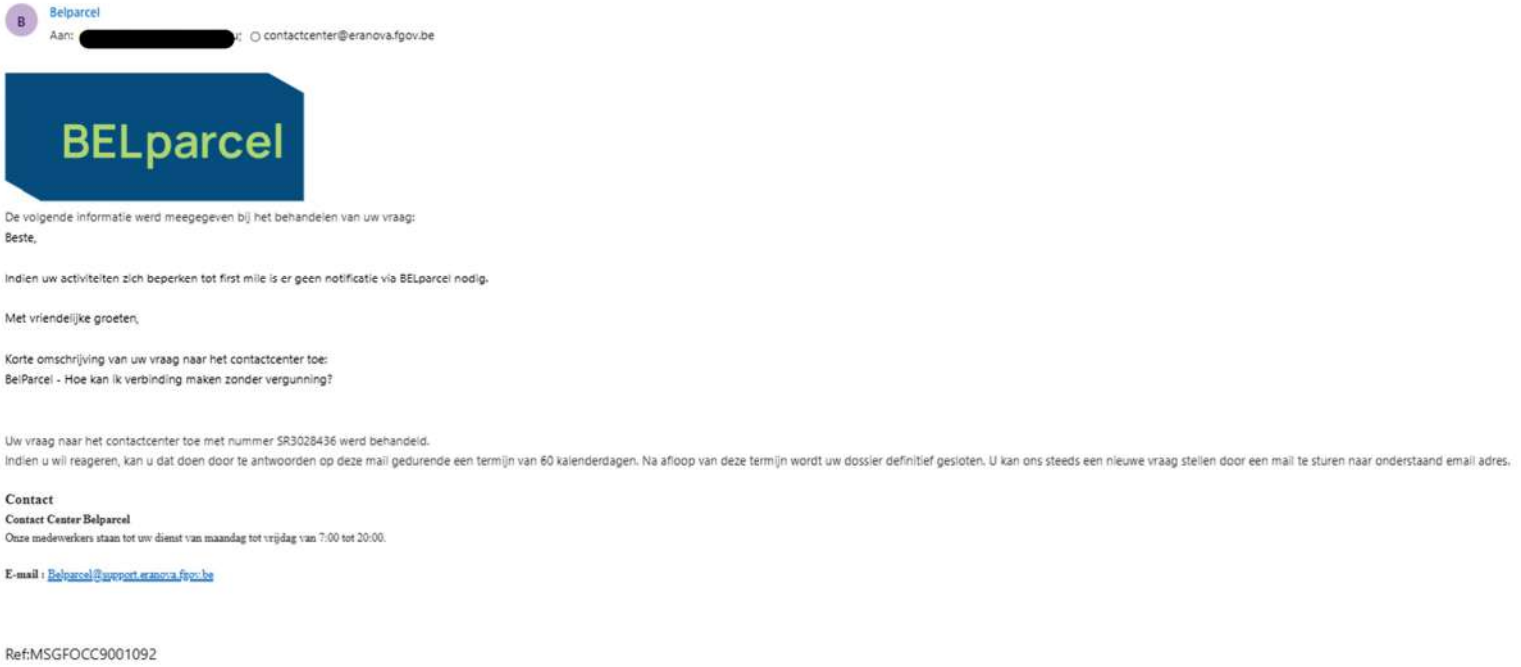
EasyPost

mobile [redacted]
phone
email •
Zwijnaardsesteenweg 813, 9000 Gent, België

www.easypost.eu

Wij geven de hoogste prioriteit aan de veiligheid en privacy van onze klanten & collega's. EasyPost is ISO27001 gecertificeerd en neemt alle passende maatregelen inzake gegevensbescherming. Ondanks onze inspanningen moet u altijd alle e-mails scannen op eventuele bedreigingen met de juiste software, aangezien de afzender geen aansprakelijkheid aanvaardt voor eventuele schade die wordt toegebracht door het bekijken van de inhoud van deze e-mail. Think before you print!

21. Op 31 mei 2024 antwoordde het contactcenter:

Belparcel
Aan: [redacted]; contactcenter@eranova.fgov.be

BELparcel

De volgende informatie werd meegegeven bij het behandelen van uw vraag:
Beste,

Indien uw activiteiten zich beperken tot first mile is er geen notificatie via BELparcel nodig.

Met vriendelijke groeten,

Korte omschrijving van uw vraag naar het contactcenter toe:
BelParcel - Hoe kan ik verbinding maken zonder vergunning?

Uw vraag naar het contactcenter toe met nummer SR3028436 werd behandeld.
Indien u wil reageren, kan u dat doen door te antwoorden op deze mail gedurende een termijn van 60 kalenderdagen. Na afloop van deze termijn wordt uw dossier definitief gesloten. U kan ons steeds een nieuwe vraag stellen door een mail te sturen naar onderstaand email adres.

Contact
Contact Center Belparcel
Onze medewerkers staan tot uw dienst van maandag tot vrijdag van 7:00 tot 20:00.

E-mail : Belparcel@support.eranova.fgov.be

Ref:MSGFOCC9001092

Waardoor Verzoekster uiteindelijk volledig te goeder trouw en vertrouwend op het advies van Verweerster geen melding conform art. 6/1 Postwet heeft gedaan.

22. Op 8 april 2025 werd een eerste herinnering gericht aan Verzoekster in kader van een mogelijkse schending in kader van de Pakjeswet, meer specifiek op art. 6/1 van de Postwet. Op 30 oktober 2025 werd een tweede herinnering verstuurd over ditzelfde onderwerp.

Op 11 februari 2026 werd *het Ontwerp van besluit van de Raad van het BIPT aan Postalia Belgium betreffende de overtredingsprocedure inzake de kennisgevingsplicht van pakketdistributiediensten* ter kennis gebracht aan Verzoekster, waarna overeenkomstig de communicatie vanwege Verweerster een termijn van één maand begon te lopen waarin Verzoekster de mogelijkheid kreeg om schriftelijk opmerkingen te formuleren.

Meteen daarna, op 11 en op 13 februari, reageerde Verzoekster aan de hand van verwijzingen naar het eerdere mailverkeer uit mei 2024 en de website van BELparcel dat zij zich niet kon vinden in deze ontwerpbeslissing.

From [redacted]
Sent: Wednesday, February 11, 2026 3:53 PM
To: [redacted]
Subject: FW: Pakjeswet

Dag [redacted]

Hierbij de 'rauwe data' met de uitleg
We bellen morgen

[redacted]

[redacted]

From [redacted]
Sent: Friday, February 13, 2026 11:34 AM
To: [redacted]
Subject: FW: Pakjeswet

Beste [redacted]

Het BIPT moet absoluut zijn redenering afstemmen met Belparcel
Video in bijlage toont hoe absurd deze discussie die we aan het voeren zijn is

[redacted]

[redacted]

EasyPost

Mobile • +[redacted]
Phone • +[redacted]
Email [redacted]
Zwijnaardsesteenweg 813, 9000 Gent, België

www.easypost.eu

23. Op 13 februari 2026 heeft Verzoekster, hoewel zij daartoe wettelijk niet is verplicht (zie *infra*), een kennisgeving verstuurd aan BELparcel in kader van art. 6/1 Postwet.

24. Op 11 maart 2026 heeft Verzoekster gereageerd op het ontwerpbesluit van Verweerster aan de hand van schriftelijke opmerkingen.

Op 1 april 2026 heeft Verzoekster haar argumentatie mondeling toegelicht op de hoorzitting op de kantoren van Verweerster. Verweerster vroeg ter plaatse om een aanduiding van de relevante omzetcijfers van Verzoekster omtrent haar dienstverlening aangaande de pakketten.

Op 7 april 2026 bezorgde Verzoekster deze cijfers spontaan. Op 20 april vroeg Verzoekster aan Verweerster om de goede ontvangst van haar vorig bericht te willen bevestigen, waarop Verweerster

op 21 april dit bevestigde enerzijds en anderzijds haar schrijven van 7 april, dat Verzoekster niet ter post mocht ontvangen, ter kennis bracht via e-mail.

Het informatieverzoek van Verweerster betrof een vraag naar info omtrent:

- Het contract met bpost met betrekking tot de distributie van pakketten,
- De contracten met de 5 grootste klanten van Verzoekster in volume,
- De omzetcijfers van Verzoekster met betrekking tot het segment van pakketdistributie in België.

Op 8 en 11 mei 2026 heeft Verzoekster in twee delen gemotiveerd geantwoord op dit informatieverzoek.

Op 19 mei 2026 vraagt Verweerster extra informatie aangaande de door Verzoekster meegedeelde omzetcijfers. Verzoekster bezorgt deze informatie op 27 mei 2026.

25. Op 4 september 2026 verstuurt Verweerster haar definitieve beslissing (Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten (hierna genoemd: het Bestreden Besluit). Op 7 september ontvangt Verzoekster het besluit op haar maatschappelijke zetel. Op 8 september ontvangt Verzoekster dit besluit per mail.

In dit besluit stelt Verweerster vast dat Verzoekster art. 6/1 van de Postwet heeft overtreden door een pakketdistributiedienst in België aan te bieden zonder voorafgaand de vereiste kennisgeving aan Verweerster te hebben verricht, waardoor een administratieve geldboete ten belope van 9.840,00 EUR wordt opgelegd.

Verzoekster is het niet eens met het Bestreden Besluit en stelt daarom middels onderhavig verzoekschrift een beroep tot nietigverklaring in tegen het Bestreden Besluit.

4 Eerste middel: aangaande de ontvankelijkheid

4.1 Samenvatting van het middel

Het verzoekschrift tegen het Bestreden Besluit werd op een tijdige en ontvankelijke wijze ingesteld, gelet op de beroepstermijn van 60 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig art. 2, §2 van de Wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.

4.2 Toelichting

Het Bestreden Besluit werd door Verweerster verzonden op 4 september 2026. Op 7 september ontvangt Verzoekster het besluit op haar maatschappelijke zetel. Op 8 september ontvangt Verzoekster dit besluit per mail. Verzoekster heeft met andere woorden ten vroegste op 7 september kennis kunnen nemen van het Bestreden Besluit. De kennisgeving geldt als geschied op het moment dat de geadresseerde daadwerkelijk of naar alle waarschijnlijkheid van de inhoud heeft kunnen kennisnemen (Grondwettelijk Hof nr. 87/2019, 28 mei 2019).

Huidig verzoekschrift werd met andere woorden op een tijdige en ontvankelijke wijze ingesteld.

IN HOOFDORDE

5 Tweede middel: de bestreden beslissing moet vernietigd worden omdat de Raad van het BIPT een beslissing heeft genomen zonder wettelijke of reglementaire grondslag voor wat betreft het begrip "pakketdistributiedienst" en voor wat de reikwijdte van zijn controle- en sanctiebevoegdheid betreft

Schending van de beginselen van behoorlijke regelgeving, inzonderheid van het beginsel van regelgeving op het juiste niveau, van artikel 33, 37 en 105 van de Grondwet, van artikel 2, 6° en artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, van de bepalingen van het besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving in uitvoering van artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (hierna "het besluit van 16 april 2024), inzonderheid van "punt 1.2.2. Begrip pakketdistributie (pakketbezorging)".

Schending van artikel 2, 2e lid, van artikel 14 § 1, 2° en 3° c) – d) -e) – j) – k) en i) en 6° en van artikel 21 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het zorgvuldigheidsbeginsel

5.1 Wettelijke en reglementaire kader

Artikel 33 van de Grondwet bepaalt: alle machten gaan uit van de Natie. Zij worden uitgeoefend op de wijze bij de Grondwet bepaald.

Artikel 37 van de Grondwet bepaalt: De federale uitvoerende macht, zoals zij door de Grondwet is geregeld, berust bij de Koning.

Artikel 105 van de Grondwet bepaalt: De Koning heeft geen andere macht dan die welke de Grondwet en de bijzondere wetten, krachtens de Grondwet zelf uitgevaardigd, hem uitdrukkelijk toekennen.

Artikel 2, 6° postwet bepaalt: "distributie" : het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van postzendingen aan de geadresseerden

Artikel 6/1 § 1 Postwet bepaalt: Het aanbieden van een pakketdistributiedienst in België kan pas aangevat worden na een kennisgeving van de volgende elementen aan het Instituut, overeenkomstig de door het Instituut bepaalde voorwaarden,

Punt 1.2.2. van het besluit van 16 april 2024 van het BIPT bepaalt:

1.2.2. Begrip pakketdistributie (pakketbezorging)

9. Het juridische begrip distributie, zoals vermeld in de bovenstaande tabel, verwijst naar het distributiecentrum, dat moet worden opgevat als de plaats waar de pakketten worden gesorteerd voordat ze naar de ontvangers worden verzonden. Uit de memorie van toelichting bij de wet van 17 december 2023 (hierna "de memorie van toelichting") blijkt dat het distributieproces de voorbereiding van de ronde, de plaatsing van de pakketten in het voertuig, het transport ervan en de afgifte ervan op het aangegeven adres omvat.

10. De verplichting tot kennisgeving van bepaalde informatie wordt opgelegd aan aanbieders van postdiensten die een pakket distribueren, d.w.z. een postzending die toegestane goederen bevat1 , met of zonder handelswaarde, en die geen brievenpost is, met een maximumgewicht van 31,5 kg.

5.2 Toelichting

Eerste onderdeel

Een concrete wettelijke bepaling niet kan worden toegepast voor zover zij voor haar essentiële inhoud of toepassing afhankelijk is van nog ontbrekende uitvoeringsregels.

Ten deze moet worden vastgesteld dat de postwet zelf geen definitie geeft van het begrip pakketdistributie of pakketdistributiediensten.

De wetgever heeft niettemin meerdere bepalingen met verplichtingen ingevoerd, waarbij het begrip pakketdistributiedienst een aanknopingspunt is voor de toepasselijkheid van de verplichting.

Bij ontstentenis van een concrete definitie, kan een wetbepaling, en in het bijzonder een verplichting en een sanctie op het niet-naleven van een verplichting niet worden opgelegd, als niet door de wetgever is bepaald welke concrete activiteit of persoon onderworpen is aan die specifieke verplichting.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat artikel 6/1 van de postwet onuitvoerbaar is bij gebrek aan een concrete definitie van het begrip “pakketdistributie”/“pakketdistributiedienst”.

Bijgevolg kan verwerende partij geen miskenning van artikel 6/1 postwet vaststellen en kan zij ook geen sanctie opleggen.

Tweede onderdeel

Regelgeving op het juiste niveau impliceert een dubbele vraagstelling, enerzijds, welk orgaan ten aanzien van welke materie een zelfstandige regelgevende bevoegdheid heeft, en anderzijds, in hoeverre de bevoegdheid mag gedelegeerd worden.

In de mate dat de wetgever zelf geen definitie heeft voorzien van het begrip “pakketdistributiedienst”, rijst de vraag of er een wettige delegatie van bevoegdheid is gegeven om dit begrip nader te bepalen. (zie H. Coremans, M. Van Damme, J. Dujardin, B. Seutin, G. Vermeylen,

Beginselen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving, Brugge, die Keure, 2016, reeks administratieve bibliotheek, p 183, nr. 215)

In de mate dat dit begrip het primaire aanknopingspunt is om een verplichting vast te stellen en sancties op te leggen, vermocht de wetgever de invulling van de inhoud van dit begrip niet te delegeren. Er is geen enkel grondwettelijke of wettelijke grondslag die kan verantwoorden dat de wetgever een rechtstreekse delegatie zou kunnen geven aan ondergeschikte rechtspersoon. De wetgever is de enige die het begrip kan definiëren.

Hoe dan ook is vast te stellen dat de wetgever in de postwet geen delegatie heeft gegeven aan het BIPT om het begrip te definiëren. De delegatie aan het BIPT die is voorzien in artikel 6/1 § 4 en § 6 van de postwet is beperkt tot het controleren of de kennisgeving is gebeurd en tot het bepalen, publiceren en beheren van de lijst van de entiteiten die een kennisgeving hebben gedaan.

Zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat de wetgever in deze de mogelijkheid zou hebben om een rechtsgeldige delegatie te geven om het begrip "pakketdistributie" in te vullen, dan nog zou hiervoor enkel en alleen de Koning in aanmerking komen op grond van artikel 37 Grondwet. Een rechtstreekse delegatie aan een minister of aan een openbare instelling schendt artikel 37 Grondwet. Zelfs een rechtstreekse delegatie van bijkomstige of detailmatige aard aan een minister of een openbare instelling is niet verenigbaar met de grondwettelijke beginselen betreffende de uitoefening van de staatsmachten, krachtens dewelke de verordende bevoegdheid toekomt aan de Koning als hoofd van de federale uitvoerende macht. Een rechtstreekse delegatie komt neer op een ingrijpen van de wetgever in een prerogatief dat aan de Koning als hoofde van de federale macht toebehoort (zie H. Coremans, M. Van Damme, J. Dujardin, B. Seutin, G. Vermeylen, Beginselen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving, Brugge, die Keure, 2016, reeks administratieve bibliotheek, p 194, nr. 223)

Meer nog, de facto, blijkt dat een openbare instelling – op eigen initiatief - tot invulling van het begrip "pakketdistributiedienst" te zijn overgegaan. Hierdoor is de primaire verordende bevoegdheid van de Koning miskend en geschonden.

In de mate dat het BIPT het besluit van 16 april 2024 tot vaststelling van nadere regels inzake de kennisgeving heeft uitgevaardigd, heeft het gehandeld zonder te beschikken over een delegatiebevoegdheid en zonder dat er ook maar enige grenzen door de wetgever waren bepaald die de gedelegeerde bevoegdheid zouden afbakenen.

Derde onderdeel

BIPT heeft op onwettige wijze een eigen invulling gegeven aan het begrip "pakketdistributie"/"pakketdistributiedienst", alsook op onwettige wijze beslist dat het begrip pakketdistributie wordt gelijkgesteld aan het begrip pakketbezorging.

Het BIPT had geen enkele bevoegdheid of wettelijke of reglementair grondslag om een ontbrekende definitie te vervangen door een analogische definitie gesteund op een combinatie van bestaande andere in de postwet gedefinieerde begrippen of door een louter beleidsmatige uitbreiding, en al zeker niet om een geldboete te introduceren en op te leggen.

Evenmin kan het BIPT eenzijdig beslissen dat een loutere toelichting in de parlementaire voorbereiding wordt verheven tot de definitie van een begrip dat zelfs niet is gedefinieerd in de postwet zelf. Een toelichting in de parlementaire voorbereiding heeft geen wettelijke of reglementaire verordende kracht.

Er is geen enkele wettelijke noch redelijke of voorzienbare grondslag om de begrippen pakketdistributiedienst en pakketbezorging met elkaar gelijk te stellen.

In de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector is onder artikel 2, 2e lid bepaald: "De termen gebruikt in deze wet hebben dezelfde betekenis als deze verleend in de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, in de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, *in de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, alsook in de bijbehorende uitvoeringsbesluiten*".

Bijgevolg vermocht het BIPT evenmin voor de uitvoering van een controle of het opleggen van een geldboete een eigen interpretatie maken van het begrip pakketdistributiedienst die dan nog niet in lijn ligt met het begrip "distributie" in de zin van artikel 2, 6e postwet van de postwet. Voor dat concrete begrip had de wetgever wel een concrete definitie in de wet opgenomen.

Het handelen van het BIPT was aldus niet zorgvuldig en de bestreden beslissing is aldus niet zorgvuldig genomen.

Het middel is gegrond.

IN ONDERGESCHIKTE ORDE

6 Derde middel: indien zou moeten worden aangenomen dat er een geldige wettelijke grondslag was voor het optreden van het BIPT, dan blijkt dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden omdat de Raad van het BIPT een beslissing heeft genomen die (1) een schending inhoudt van de letterlijke en inhoudelijke draagwijdte van de bestaande definities van de postwet zodat het begrip pakketdistributiedienst en pakketdistributieaanbieder foutief is geïnterpreteerd en toegepast en die (2) het rechtmatig vertrouwen van verzoekster heeft verschalkt

Schending van artikel 2, 6° en artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, van de bepalingen van het besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving in uitvoering van artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (hierna "het besluit van 16 april 2024), inzonderheid van "punt 1.2.2. Begrip pakketdistributie (pakketbezorging)".

Schending van artikel 2, 2e lid, van artikel 14 § 1, 2° en 3° c) – d) -e) – j) – k) en i) en 6° en van artikel 21 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel.

6.1 Samenvatting van het middel

De interpretatie van Verweerster van zowel het begrip "pakketdistributiedienst" als van het begrip "pakketdistributiedienstaanbieder" is verkeerd en schendt de hierboven aangehaalde wettelijke en reglementaire bepalingen.

Het Bestreden Besluit steunt niet op motieven die in feite en in rechte aanvaardbaar zijn. De motieven gaan uit van een onjuiste juridische kwalificatie van de activiteit van Verzoekster, steunen deels op onjuiste feiten, en laten de essentiële argumenten van Verzoekster onbeantwoord.

Verzoekster heeft zich gedragen naar de uitdrukkelijke informatie die Verweerster haar op een concrete vraag heeft gegeven, en naar de informatie die Verweerster publiek ter beschikking stelt. Door haar vervolgens te sanctioneren voor precies dat gedrag, doet Verweerster de gerechtvaardigde verwachtingen die zij zelf heeft gewekt teniet.

6.2 De interpretatie van Verweerster is onjuist

De kern van de discussie in het Bestreden Besluit betreft de interpretatie van het begrip "pakketdistributiedienst" en "pakketdistributiedienstaanbieder". Dit begrip wordt **niet** uitdrukkelijk wettelijk omschreven.

Het begrip "distributie" wel, in art. 2, 6° Postwet:

> *"het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van postzendingen aan de geadresseerden;"*

Met andere woorden wordt onder het begrip "distributie" duidelijk de *last mile* begrepen in het proces. Verzoekster verzorgt de ophaling van de bpost-postpakketten bij haar klanten, frankeert deze en levert deze af aan bpost, waarna de *last mile* volledig door bpost wordt afgehandeld, volledig losstaand van Verzoekster. Zodra de pakketten bij bpost zijn, heeft Verzoekster geen enkele coördinatiemogelijkheid meer.

In de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector is onder artikel 2, 2e lid bepaald: "De termen gebruikt in deze wet hebben dezelfde betekenis als deze verleend in de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, in de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, *in de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, alsook in de bijbehorende uitvoeringsbesluiten*".

Bijgevolg moet het BIPT voor de uitvoering van een controle of het opleggen van een geldboete de draagwijdte van de bestaande begrippen die het naar analogie of in combinatie toepast, respecteren. Het BIPT vermag niet een eigen interpretatie te maken van het begrip pakketdistributiedienst die niet in lijn ligt met het begrip "distributie" in de zin van artikel 2, 6e postwet van de postwet.

Verweerster verwijst in het Bestreden Besluit naar haar eigen definitie van het begrip "pakketdistributie".[7]

Distributie	Het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van postzendingen aan de geadresseerden (art. 2, 6°, van de postwet).

1.2.2. Begrip pakketdistributie (pakketbezorging)

9. Het juridische begrip distributie, zoals vermeld in de bovenstaande tabel, verwijst naar het distributiecentrum, dat moet worden opgevat als de plaats waar de pakketten worden gesorteerd voordat ze naar de ontvangers worden verzonden. Uit de memorie van toelichting bij de wet van 17 december 2023 (hierna "de memorie van toelichting") blijkt dat het distributieproces de voorbereiding van de ronde, de plaatsing van de pakketten in het voertuig, het transport ervan en de afgifte ervan op het aangegeven adres omvat.

10. De verplichting tot kennisgeving van bepaalde informatie wordt opgelegd aan aanbieders van postdiensten die een pakket distribueren, d.w.z. een postzending die toegestane goederen bevat[1], met of zonder handelswaarde, en die geen brievenpost is, met een maximumgewicht van 31,5 kg.

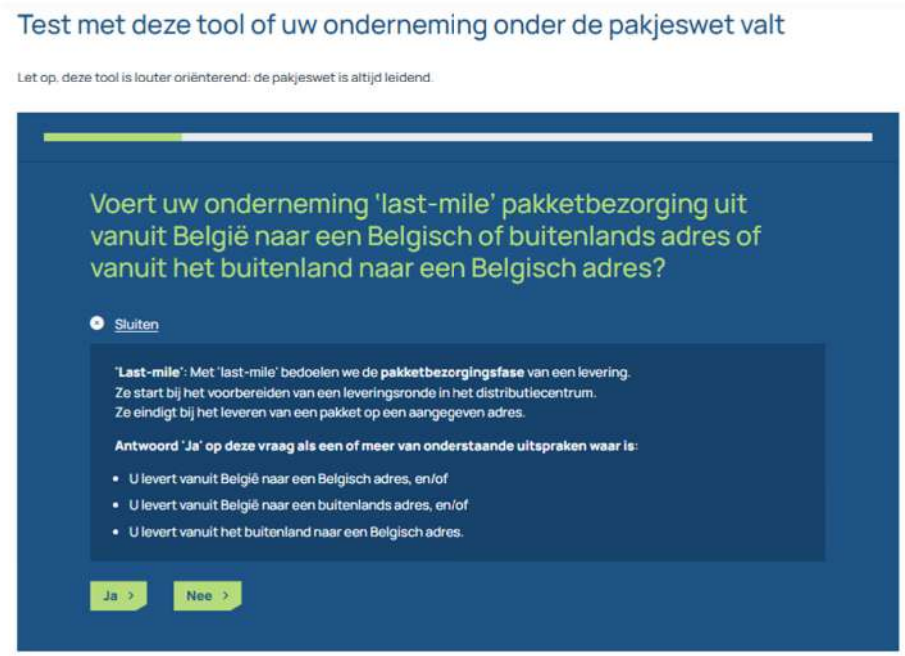
Printscreens uit Besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (eigen benadrukking)

Zelfs een letterlijke lezing van het begrip "distributie" zoals geïnterpreteerd door Verweerster zorgt ervoor dat niet Verzoekster, maar bpost dient te worden beschouwd als het distributiecentrum: bpost is immers de plek waar de pakketten worden gesorteerd voordat ze naar de ontvangers worden verzonden.

Verweerster heeft bovendien in haar communicatie aan Verzoekster op 31 mei 2024 laten weten: "*indien uw activiteiten zich beperken tot first mile, is er geen notificatie via BELparcel nodig*".

Meer nog: Verweerster biedt via de website van BELparcel een tool aan waarmee ondernemingen kunnen testen of zij al dan niet onder het toepassingsgebied van de Pakjeswet vallen:

[7] Besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten

Klikt men te goeder trouw op "nee", beland men automatisch op de volgende conclusie:

Verweerster spreekt zichzelf in het Bestreden Besluit dan ook resoluut tegen door te stellen dat Verzoekster, als onderneming die geen *last mile* pakketbezorging uitoefent, onder het toepassingsgebied valt.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat Verzoekster zelf voorstander is om het begrip "distributie" op een meer gedetailleerde manier, minder breed, te laten omschrijven in de wettekst, gelet op het feit dat er vandaag rechtsonzekerheid bestaat over de invulling ervan.[8] Als Verweerster zelf onzeker is over hoe zij concreet het begrip "pakketdistributiedienstverlener" dient te interpreteren, is het op zijn zachtst gezegd bevreemdend dat zij aanzienlijke boetes zou opleggen in een dossier waarin net dit interpretatieprobleem de hoofdvraag vormt. Verweerster geeft

[8] BIPT - Advies van 11 februari 2026 over de beoordeling en vereenvoudiging van de pakjeswet

uitdrukkelijk toe dat zij van mening is dat het toepassingsgebied op vandaag te ruim is. Toch "duwt" zij op gekunstelde wijze Verzoekster in het toepassingsgebied.

Bovendien blijkt dat de situatie van Verzoekster geen alleenstaand geval is. In het jaarverslag van Verweerster staat vermeld dat Deliveroo België eveneens vragen heeft gesteld over de reikwijdte van het begrip "aanbieder van pakketbezorgdiensten". Voordat de zaak kon worden behandeld heeft Deliveroo haar beroep ingetrokken en deed zij afstand van haar aanspraken.[9] In datzelfde jaarverslag duidt Verweerster aan dat zij de werkelijke impact van de wet op de arbeidsomstandigheden en de mededinging wilt evalueren.[10]

Ook de FAQ-pagina op de website van BELparcel duidt aan dat er meerdere gevallen zijn van ondernemingen waarvoor het onduidelijk is of zij al dan niet onder het toepassingsgebied van de Pakjeswet vallen. Een veelgestelde vraag is immers:

> ^ Ik heb mijn onderneming voor alle zekerheid op BELparcel geregistreerd. Nu blijkt dat ik niet onder de pakjeswet val. Krijg ik het geld van mijn retributie terug?
>
> U krijgt uw retributie niet terug, behalve als u twee keer hebt betaald. De retributie dekt namelijk de gemaakte kosten voor uw aanmelding als pakketbezorgingsdienst. Stopt u uw activiteit als pakketbezorgingsdienst? **Vraag dan om uw aanmelding ongedaan te maken** via een bericht aan notifbelparcel@bipt.be.

Mocht deze vraag niet regelmatig terugkeren, zou deze ook niet onder de veelgestelde vragen vermeld staan.

Verweerster heeft ook naar onderaannemers van Verzoekster gecommuniceerd, waarbij zij andermaal bevestigde dat *first-mile* activiteiten waarbij men geen enkele verantwoordelijkheid draagt voor de volledige distributieketen en geen rol speelt in de organisatie van de levering tot bij de eindontvanger niet onder het toepassingsgebied van de meldingsplicht van art. 6/1 Postwet vallen.

Verzoekster heeft, net als deze onderaannemer, evenmin enige coördinatie of controle over de

--------- Doorgestuurd bericht ---------
Van: [redacted]
Datum: do 26 feb 2026 om 10:38
Onderwerp: RE: Belparcel - RegistrationOfTheCompany : Hdc bv 0450921821
Aan: [redacted]

Beste,

Op basis van uw beschrijving lijkt het erop dat u uitsluitend instaat voor de first-mile activiteit, met name het ophalen van bedrijfspost en pakketten bij ondernemingen en het afleveren ervan in het depot van Postalia (Easypost), waarna de verdere verwerking en distributie gebeurt door andere partijen (bv. Postalia in combinatie met eventuele andere onderaannemers).

Indien uw rol zich beperkt tot deze eerste schakel in de keten en u geen dienst organiseert of aanbiedt (zelf uitvoeren of laten uitvoeren) die de distributie tot bij de eindbestemmeling omvat, dan bent u in principe geen aanbieder van een pakketdistributiedienst in de zin van de Postwet en is een aanmelding via BELparcel niet vereist.

Dit geldt uitsluitend wanneer u daadwerkelijk enkel de first-mile uitvoert en:

- geen verantwoordelijkheid draagt voor de volledige distributieketen;
- geen rol speelt in de organisatie van de levering tot bij de eindontvanger;
- en niet optreedt als aanbieder van de totale distributiedienst.

Belangrijk: wanneer de ophalingen echter retourzendingen betreffen, dus pakketten die worden opgehaald vanaf de eindbestemmeling en teruggebracht naar een distributiecentrum, dan valt deze activiteit wél onder de distributieketen in de zin van de Postwet. In dat geval is een kennisgeving via BELparcel vereist, aangezien u dan een schakel uitvoert in de distributie na de eindlevering.

Indien u daarentegen (mee) de volledige keten zou organiseren of aanbieden — specifieker de distributie tot bij de eindbestemmeling — dan dient eveneens een kennisgeving te gebeuren.

Met vriendelijke groeten,

[redacted]
Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
Koning Albert II laan 32 bus 10 | 1000 Brussel
www.bipt.be

bezorging door bpost. Verweerster heeft in haar Ontwerpbesluit van 11 februari geargumenteerd dat Verzoekster organisatorische en coördinerende controle zou uitoefenen over het ophalen, frankeren

[9] Jaarverslag Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) 2025, p. 83
[10] Jaarverslag Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) 2025, p. 4, 19 en 57.

en afleveren aan bpost, en dat dit er toe bijdraagt dat Verzoekster als pakketdistributiedienstaanbieder zou moeten worden beschouwd. In het Bestreden Besluit wordt dergelijke argumentatie niet hernomen, vermoedelijk omdat Verweerster zich ervan bewust is dat dergelijk argument geen criterium is aan de hand waarvan Verzoekster kan worden beschouwd als een pakketdistributiedienst.

Verweerster heeft dan ook niet alleen het begrip "pakketdistributiedienst" verkeerdelijk geïnterpreteerd, maar ook de dienstverlening van Verzoekster werd volledig uit haar context getrokken.

In deze lijn verwijst Verzoekster graag ook naar de volgende veelgestelde vraag op de FAQ van de website van BELparcel:

Ik ben een ondernemer en verkoop mijn producten via een webshop. Ik voorzie **niet zelf** in de levering van mijn pakjes. Val ik dan onder deze wet?

Nee, bent u een ondernemer die producten via een webshop verkoopt en gebruikmaakt van externe pakketbezorgingsdiensten, dan valt u niet onder het toepassingsgebied van deze wet.

Let op, deze wetgeving is wel van toepassing op de pakketbezorgingsdiensten die voor u leveren.

Voorbeeld

Een kledingwinkel die zijn producten laat leveren door een (of meerdere) pakketbezorgingsdiensten valt niet onder deze wetgeving. De onderneming die de pakketbezorgdiensten aanbiedt valt wel onder deze wet.

Vanuit de redenering van Verweerster in haar Bestreden Besluit, zou elke ondernemer die gebruik maakt van een (eender welke) pakketbezorgingsdienst als pakketdistributiedienstaanbieder moeten worden gekwalificeerd, omdat zij zelf kiezen om een bpost-pakketlabel te gebruiken en de pakketten bij bpost af te leveren met oog op distributie ervan.

Verzoekster heeft evenveel controle over bpost (als externe pakketbezorgingsdienst) als onze klant die als eventuele webshop beroep doet op Verzoekster voor de verzending van haar pakketten.

Het is met andere woorden duidelijk dat de begrippen "pakketdistributiedienst" en "pakketdistributiedienstaanbieder" onvoldoende duidelijk en transparant zijn geïnterpreteerd door Verweerster.

6.3 De juiste interpretatie van het begrip "pakketdistributiedienstaanbieder"

De Pakjeswet beoogt de distributie van pakketten in België, met andere woorden: de *last mile*. De ratio van de Pakjeswet is immers om bij te dragen aan de verbetering van de arbeidsomstandigheden en sociale zekerheid van kleine pakketbezorgers die instaan voor de allerlaatste fase van het pakkettraject: de distributie.

De wetgever heeft het toepassingsgebied van de Pakjeswet dan ook uitdrukkelijk en herhaaldelijk beperkt tot de distributie (de zogenoemde "last mile" in de zin van art. 2, 6° van de Postwet[11] (zie ook toelichting onder 1.2 van dit verzoekschrift).

[11] Parl.St. Kamer 2022-23, nr. 55-3480/001, p. 4-5, 16, 37

Verzoekster stelt geen pakketbezorgers te werk, noch doet zij beroep op kleine onderaannemers. Verzoekster bevindt zich tegenover bpost in een verhouding waarbij zij de tarieven en de voorwaarden van de universele dienstverlener ondergaat.

De bedoeling van de kennisgevingsplicht uit art. 6/1 Postwet is om de toezichthouder toe te laten om een kadaster aan te leggen van de pakkettenmarkt en om inbreuken op te volgen. De distributie van de door Verzoekster aangeleverde pakketten bij bpost is volledig gekend bij Verweerster via de kennisgeving van bpost. Een kennisgeving door Verzoekster draagt dan ook niets bij aan deze doelstelling.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft exact de huidig vooropgestelde interpretatievraag ter discussie gesteld in haar eerste advies bij het wetsontwerp.[12] De Raad van State uitte de bezorgdheid dat de verplichting zou worden opgelegd aan aanbieders van postdiensten voor wie dit irrelevant zou zijn, en raadde aan dat de meldingsplicht alleen zou gelden voor aanbieders van postdiensten die effectief pakketten bezorgen of een beroep doen op pakketbezorgingsdiensten.

Verzoekster heeft geen enkele impact op de werkomstandigheden van postpakketbezorgers in België. Dat is niet de markt waarop zij opereert. Het heeft dan ook geen enkele zin om te proberen om de dienstverlening van Verzoekster op een gekunstelde manier onder het toepassingsgebied te duwen.

Het handelen van het BIPT was aldus niet zorgvuldig en de bestreden beslissing is aldus niet zorgvuldig genomen. Daarenboven heeft verweerster de rechtmatige verwachtingen die verzoekster mocht hebben op basis van het gedrag van verweerster en de informatie die het via e-mails en via de website BELPARCEL verstrekte verschalkt door plots inhoudelijk af te wijken van deze communicaties en een andere interpretatie te hanteren.

6.4 Schending van de materiële motiveringsplicht

Volgens de materiële motiveringsplicht moet elke administratieve beslissing steunen op motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. Die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande, concrete en relevante feiten, en ze moeten de beslissing kunnen dragen.

Het Bestreden Besluit steunt op een onjuiste interpretatie van de begrippen "pakketdistributiedienst" en "aanbieder van een pakketdistributiedienst" (zie middel 2). Een beslissing die op een juridisch onjuist motief steunt, is niet naar recht gemotiveerd.

Verweerster gaat uit van haar eigen definitie van "pakketdistributie" uit het Besluit van 16 april 2024 over de nadere regels voor de kennisgeving. Zij behandelt die definitie alsof ze het wettelijke toepassingsgebied van art. 6/1 Postwet bindend vastlegt. Een administratieve overheid kan echter geen algemeen bindende interpretatie van een wettekst geven, en zeker geen interpretatie die de rechter bindt.

[12] Parl.St. Kamer 2022-23, nr. 55-3480/001, p. 130

6.5 Schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtsonderhorige de gevolgen van zijn handelingen redelijkerwijs kan inschatten. De burger moet kunnen vertrouwen op wat hij niet anders kan begrijpen dan als een vaste gedrags- of beleidsregel van de overheid.

Verzoekster ontving op 31 mei 2024 een schriftelijk en individueel bevestigend antwoord op een concrete individuele vraag. De beslissingstool op de BELparcel website leidt bij een ontkennend antwoord automatisch tot de conclusie dat de onderneming niet onder het toepassingsgebied valt. Tegenover de onderaannemers van Verzoekster heeft Verweerster ook op dezelfde manier geantwoord.

Verzoekster mocht op dit alles vertrouwen. Zij heeft transparant en tijdig gecommuniceerd naar haar sectorregulator met alle nodige informatie: de vraag in 2024 bevatte reeds de toelichting dat de ophaling, sortering en frankering door Verzoekster gebeurde, waarna de pakketten aan bpost werden overgedragen voor de *last mile*.

Een toezichthouder die eerst uitdrukkelijk meedeelt dat zij niet onder de meldingsplicht uit art. 6/1 Postwet valt, en vervolgens boetes uitdeelt omdat er geen kennisgeving is gebeurd, handelt in strijd met de meest elementaire eisen van rechtszekerheid. Operatoren moeten kunnen rekenen op de informatie van hun toezichthouder.

Het middel is gegrond.

7 Vierde middel: indien zou moeten worden aangenomen dat er een geldige wettelijke grondslag was voor het optreden van het BIPT, dan blijkt dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden omdat de Raad van het BIPT op onzorgvuldige wijze een beslissing heeft genomen die relevante feiten onvolledig en deels onjuist vaststelt en op basis daarvan ten onrechte een inbreuk vaststelt en een geldboete oplegt

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht

7.1 Samenvatting van het middel

Verweerster heeft het Bestreden Besluit niet zorgvuldig voorbereid. Zij heeft de relevante feiten onvolledig en deels onjuist vastgesteld. Zij heeft geen rekening gehouden met haar eigen eerdere communicatie aan Verzoekster en de informatie op haar eigen BELparcel-website. Op die onvolledige en onjuiste feitenbasis besluit zij geheel onterecht tot een inbreuk en een geldboete.

Het Bestreden Besluit steunt niet op motieven die in feite en in rechte aanvaardbaar zijn. De motieven gaan uit van een onjuiste juridische kwalificatie van de activiteit van Verzoekster, steunen deels op onjuiste feiten, en laten de essentiële argumenten van Verzoekster onbeantwoord.

7.2 Toelichting

De beginselen van behoorlijk bestuur zijn specifieke regels waar een administratieve overheid zich aan dient te houden. Ze beperken de administratieve overheid in haar discretionaire bevoegdheid; zoals o.a. ook de bevoegdheid tot het nemen van administratieve beslissingen en het toezicht op de naleving van de Postwet (art. 14, §1, 2° en 3° c) van de Wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector).

In casu heeft Verzoekster moeten vaststellen dat Verweerster zeer onzorgvuldig te werk is gegaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing. De voorbereiding van het Bestreden Besluit dient te beginnen bij het verzamelen van alle relevante feitelijke en juridische gegevens.

Verweerster vermeldt in het Bestreden Besluit op een onvolledige wijze naar de communicatie die zij in 2024 zelf aan Verzoekster heeft gericht. Verzoekster legde haar situatie op 6 mei 2024, enkele dagen na de inwerkingtreding van art. 6/1 Postwet, uitdrukkelijk voor via het officiële contactkanaal van BELparcel. Op 31 mei 2024 antwoordde Verweerster dat er geen notificatie nodig is als de activiteiten zich beperken tot de first mile. Verweerster vermeldt in randnummer 36 van haar besluit dat dergelijke communicatie geen formele juridische kwalificatie van de activiteiten van Verzoekster inhield. Als Verzoekster zelf nog niet mag vertrouwen op de interpretatie van haar toezichthoudend instituut, hoe wordt zij dan wel verwacht om de juiste wettelijke nuances te kunnen begrijpen?

Een zorgvuldige overheid die nagaat of een onderneming een inbreuk heeft gepleegd, betrekt in haar onderzoek wat zij die onderneming over precies die vraag zelf heeft meegedeeld. Hetzelfde geldt voor de beslissingstool en de FAQ op de BELparcel-website. Op basis van die tool en FAQ kon Verzoekster te goeder trouw besluiten dat zij niet onder het toepassingsgebied viel.

Het Bestreden Besluit bevat verschillende feitelijke onjuistheden. Elk daarvan heeft gevolgen voor de beoordeling van de ernst van de inbreuk en van de houding van Verzoekster:

- Datum van de kennisgeving (randnummers 6, 60 en 73). Verweerster stelt dat Verzoekster op 20 februari 2026 een kennisgeving deed. In werkelijkheid gebeurde dat op 13 februari 2026, twee dagen na de ontvangst van het ontwerpbesluit. Die datum is niet onbelangrijk. Hij toont aan dat Verzoekster onmiddellijk en spontaan regulariseerde, zonder de afloop van de procedure af te wachten en onder voorbehoud van haar standpunt.

- Reactie op de herinneringen (randnummers 37 en 74). Verweerster suggereert dat Verzoekster niet zou hebben gereageerd op de herinneringen van 8 april 2025 en 30 oktober 2025. Dat is onjuist. Verzoekster heeft wel degelijk gereageerd op 11 en 13 februari. Door het tegendeel te stellen, schetst Verweerster ten onrechte het beeld van een onderneming die toezicht negeert.

- Voorstelling van het geschil (randnummer 28). Verweerster gebruikt het woord “bijgevolg”. Daarmee wekt zij de indruk dat er twee afzonderlijke tekortkomingen zijn, waarvan de ene uit

de andere voortvloeit. In werkelijkheid is er maar één vraag: valt de activiteit van Verzoekster onder het begrip "pakketdistributiedienst"? Al het overige volgt uit het antwoord op die vraag.

- De intentie van Verzoekster (randnummer 73). Verweerster interpreteert de woorden van Verzoekster in haar schriftelijke opmerkingen verkeerd. Zo meldde Verzoekster in haar schriftelijke opmerkingen van 11 maart:

  > *"Op 13 februari 2026 heeft EasyPost, hoewel zij daartoe wettelijk niet is verplicht (zie infra), een kennisgeving verstuurd aan BELparcel in kader van art. 6/1 Postwet."*

Verweerster leidt hieruit onterecht af dat de kennisgeving niet voortvloeit uit een spontane bereidheid om de regelgeving na te leven of uit een erkenning van de toepasselijkheid van de Postwet op haar activiteiten, maar uit een procedurele keuze in het kader van het lopende geschil met het BIPT. Verzoekster trachtte met deze woorden louter aan te duiden dat de kennisgeving gebeurde onder voorbehoud van de uitkomst van de interpretatievraag die voor haar toezichtsinstituut hangende was.

Een beslissing die steunt op een onvolledig en deels onjuist feitenrelaas, schendt het zorgvuldigheidsbeginsel. Die onjuistheden raken niet aan bijkomstige punten. Ze raken precies aan de elementen die bepalend zijn voor de beoordeling van de goede trouw van Verzoekster, en dus voor de vraag of en in welke mate een sanctie gerechtvaardigd is.

Volgens de materiële motiveringsplicht moet elke administratieve beslissing steunen op motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. Die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande, concrete en relevante feiten, en ze moeten de beslissing kunnen dragen.

Het Bestreden Besluit steunt op een onjuiste interpretatie van de begrippen "pakketdistributiedienst" en "aanbieder van een pakketdistributiedienst" (zie middel 2). Een beslissing die op een juridisch onjuist motief steunt, is niet naar recht gemotiveerd.

Verweerster gaat uit van haar eigen definitie van "pakketdistributie" uit het Besluit van 16 april 2024 over de nadere regels voor de kennisgeving. Zij behandelt die definitie alsof ze het wettelijke toepassingsgebied van art. 6/1 Postwet bindend vastlegt. Een administratieve overheid kan echter geen algemeen bindende interpretatie van een wettekst geven, en zeker geen interpretatie die de rechter bindt.

Het middel is gegrond.

MEER ONDERGESCHIKT

8 Vijfde middel: indien zou moeten worden aangenomen dat er een geldige wettelijke grondslag was voor het optreden van het BIPT en dat verzoekster een inbreuk op een wettelijke verplichting zou hebben begaan, dan blijkt dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden en hervormd door uw Zetel omdat de opgelegde sanctie disproportioneel is in het licht van de goede trouw die verzoekster aan de dag heeft gelegd

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel

8.1 Samenvatting van het middel

Het Bestreden Besluit is kennelijk onredelijk. Verweerster legt een geldboete op voor een interpretatie van de wet die zij zelf als onduidelijk beschouwt en waarover zij zelf tegenstrijdige informatie heeft verspreid. De sanctie staat bovendien in kennelijke wanverhouding tot de feiten, gelet op de goede trouw van Verzoekster, haar spontane regularisatie en de verstrekkende gevolgen van het besluit voor haar bedrijfsvoering.

8.2 Toelichting

Het redelijkheidsbeginsel verbiedt een beslissing die zo onredelijk is dat geen enkele redelijk handelende overheid die in dezelfde omstandigheden zou nemen. Het evenredigheidsbeginsel vereist dat er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde sanctie en de ernst van de inbreuk.

De discretionaire beslissingsbevoegdheid van Verweerster in kader van haar toezichtsbevoegdheid is niet onbegrensd. Ze wordt beperkt door het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, en door de richtsnoeren die zij zichzelf heeft opgelegd.

Verweerster stelt in haar eigen Advies van 11 februari 2026 over de beoordeling en vereenvoudiging van de Pakjeswet zelf vast dat het begrip “distributie” preciezer en enger zou moeten worden omschreven, omdat er rechtsonzekerheid over bestaat. Opvallend genoeg dateert dat advies van dezelfde dag als het ontwerpbesluit tegen Verzoekster.

Het is kennelijk onredelijk dat dezelfde overheid op dezelfde dag een onderneming vervolgt voor een overtreding waarvan het bestaan volledig afhangt van een begrip dat zij zelf als te ruim en onduidelijk beschouwt. Daarbij komen nog de tegenstrijdige signalen uit de BELparcel-tool, de FAQ, het antwoord van Verweerster op 31 mei 2024 en de communicatie aan de onderaannemers van Verzoekster.

Kennelijke wanverhouding tussen de sanctie en de feiten

Verschillende omstandigheden tonen aan dat de inbreuk, als die al zou bestaan, van zeer geringe ernst is:

- Verzoekster heeft spontaan en tijdig vragen gesteld en heeft het antwoord van Verweerster gevolgd.
- Verzoekster heeft onmiddellijk geregulariseerd (13 februari 2026), onder voorbehoud van haar standpunt.
- Verzoekster heeft volledig meegewerkt aan het onderzoek: zij gaf mondelinge toelichting op de hoorzitting, bezorgde spontaan omzetcijfers en beantwoordde alle informatieverzoeken.
- De kennisgevingsplicht is een louter administratieve formaliteit. Het BIPT is door het uitblijven ervan niet in zijn toezicht belemmerd: de identiteit, de activiteiten en de partner voor de distributie (bpost) van Verzoekster waren bij Verweerster al lang gekend, doordat bpost als pakketdistributiedienstaanbieder haar eigen melding bij BELparcel heeft vervolledigd op 1 mei 2024.[13]
- Er is geen enkel verband met het doel van de Pakjeswet. De arbeidsomstandigheden van pakketbezorgers worden door de activiteit van Verzoekster op geen enkele manier geraakt (zie middel 2).

8.2.1.1 Verstrekkende gevolgen voor de bedrijfsvoering

De gevolgen van het Bestreden Besluit gaan veel verder dan het bedrag van de boete.

Verzoekster haalt het grootste deel van haar omzet uit overheidsopdrachten. Een definitief sanctiebesluit van de toezichthouder kan door aanbestedende overheden worden aangegrepen als aanwijzing van een eventuele ernstige beroepsfout, waardoor Verzoekster op basis van dergelijke facultatieve uitsluitingsgrond zou kunnen worden uitgesloten. Dit terwijl het Bestreden Besluit zelfs nog niet definitief is geworden. Meer nog: Verweerster heeft het Bestreden Besluit ook bekendgemaakt via LinkedIn, hetgeen heeft geleid tot een reputatienadeel nog voordat een rechter zich kon uitspreken. Verzoekster wordt genoodzaakt om corrigerende maatregelen aan te tonen terwijl zij zelf slachtoffer is van een verkeerde interpretatie van een wettelijk begrip door haar eigen toezichthouder.

Al deze gevolgen samen staan in kennelijke wanverhouding tot het misverstand *in casu*, begaan door een onderneming die te goeder trouw de instructies van de toezichthouder zelf volgde.

Het middel is gegrond.

[13] https://belparcel.socialsecurity.be/public?login.language=nl

OM DEZE REDENEN

En om alle andere redenen te doen gelden indien nodig en onder voorbehoud van alle rechten en zonder enige nadelige erkenning,

BEHAGE HET HOF VAN BEROEP,

In hoofdorde

- het beroep met volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- voor recht vast te stellen dat artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten niet uitvoerbaar is bij gebreke aan een wettelijke definitie van het begrip "pakketdistributiediensten",

- Dienvolgens het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten te vernietigen en voor recht vast te stellen dat het BIPT geen controle kan uitoefenen op de naleving van artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten bij gebreke aan een wettelijke definitie van het begrip "pakketdistributiediensten",

- Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het rolrecht, de betekeningskosten, de bijdrage tot het overheidsfonds en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, meer de gerechtelijke interesten gelijk aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van indiening van het beroep met volle rechtsmacht (6.11.2026) tot de dag van algehele betaling

In ondergeschikte orde

- het beroep met volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- Dienvolgens het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten te vernietigen en te vervangen door de beslissing dat verzoekster geen inbreuk heeft begaan op de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten,

- -Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het rolrecht, de betekeningskosten, de bijdrage tot het overheidsfonds en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, meer de gerechtelijke interesten gelijk aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van indiening van het beroep met volle rechtsmacht (6.11.2026) tot de dag van algehele betaling

In meer ondergeschikte orde

- het beroep met volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- Dienvolgens het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten te vernietigen en te vervangen door de beslissing dat verzoekster een administratieve geldboete wordt opgelegd van een symbolisch bedrag van 1,00 EUR,

- Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het rolrecht, de betekeningskosten, de bijdrage tot het overheidsfonds en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, meer de gerechtelijke interesten gelijk aan de wettelijke interestvoet vanaf de dag van indiening van het beroep met volle rechtsmacht (6.11.2026) tot de dag van algehele betaling

Gent, 6 november 2026
Voor verzoekster

Haar advocaat
Rika Heijse

Hof van beroep Brussel
Sectie Marktenhof
19e kamer A

Verzoekster doet beroep op haar recht tot gebruik van niet-vertrouwelijke en vertrouwelijke stukken
De vertrouwelijke stukken worden in het rood in de inventaris aangeduid.

INVENTARIS VAN DE BIJGEVOEGDE STUKKEN VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

1. Niet-vertrouwelijke versie van het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten
2. Vertrouwelijke versie van het Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026 betreffende de niet-naleving door Postalia Belgium van de kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten
3. Bewijs van betaling van bijdrage aan het begrotingsfonds
4. Besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten